

A L D V S L E C T O R I S .

Omne inuentum, quam uis ingeniosum, & conducibile, adulterari longè die, ac potius malitia hominum qui se sibi solum natos arbitrati, student semper, ex alienis incommodis sua ut comparent commoda, conuerti in malum constat: quemadmodum temporibus nostris accidisse uidemus in miro hoc, & quam laboriosiss. modo scribendorum librorum. nam quantum quisq; commodi ex ea re futurum sperabat, nemo est, qui non perspiciat: quantum item inde incommodi, quanta bonorum librorum perniciēs, quanta ruina & iam sit, & futura (nisi Deus prohibeat) uideatur, non queo dicere. Primum enim in quorum artificum manus peruenierint sacra literarum monumenta, uidemus. deinde, qua literatura præditi quidam, libros omnes enarrare: commentari: corrigere audeant: scimus. Quamobrem periculum non mediocre est: ne beneficium hoc imprimendi libros à Deo immortalibus datum, ipsi, cum licet uel infantiſſimo cuiq; pro animi sui libidine temere in quem uult librum grassari, in maximum maleficium conuertantur, et interitum literarum. sed de hoc aliàs. non enim breui epistola opus esset, si singillatim, & cumulate tractare id uelim. Illud nolo silentio præteriri, ne, quod in me erit, pedibus, manibusq; (ut aiunt) facturum, ut laboranti rei literariæ consulatur. quemadmodum hoc in libro fecimus: in quo plurima uulnera ope, & labore nostro sanata sunt: licet nullæ sint prætermissa consulto, quod non esset satis orij ad curandum. quis enim in tanta operarum, ac potius inimicorum. (nam tot inimici, quod operæ.) uel festinatione, uel ignorantia, uel malitia, aliqd mediocri etiam dignum laude queat efficere? si diem unum, aut biduum, eriduum ue ad summum mecum uiueres. studiose lector, mirum dices, sic dare, quæ datus, potuisse. sed, si quod uolo tandem hoc saxum uoluerō. si potero aliquando parere, quod iandum, & multos annos parturio, spero uolente Iesu Deo optimo maximo, unde optimum quodq; donum, bonumq; proficiatur, effecturum quod cupio, ac studiosis omnibus, hac nostra laboriosa provincia, satis, abunde q; facturum. Habes nunc lector amice diligenter, ac miro ordine typis nostris excusum Perotti Sypontini Pontificis cornucopiæ. in quo siquid uel a nobis, uel ab ipso authore erratum fuerit, ignoscendum est. nobis, ob eas ipsas, quas supra diximus, rationes. Auctori, quia non ipse, sed Pyrrhus ex fratre nepos hunc librum ediderit. Morte enim præuentus recognoscere non potuit suas has perdoctas, & laboriosas lucubrationes. quare & ipse de suis hisce latine lingue commentarijs uere dicere moriens potuisset, Emendaturus, si licuisset, eram. Improbe igitur faciunt quidam in alieno libro ingeniosi, cum in mortuos de nobis bene meritos, inuicuntur. quin potius cum aliquo in loco dormitasse auctorem, quæ humana est natura, inueniunt, non prædicando gloriari, non scriptis publicare, sed taciti, ac si ipsi opus composuissent, emendare deberent, atq; ita gratiam referre benefactori, qui quod habuit, dedit daturus meliora, si potuisset: quiq; q̄maxime potuit, studuit prodesse posteritati. Vale.

